

Projecte de Decret pel qual s'aproven els principis generals i directrius de coordinació relatius al mapa i la provisió mínima dels serveis socials a les Illes Balears

PREÀMBUL

I

A diferència dels sistemes de protecció de Salut o d'Educació, el de Serveis Socials no té les competències de gestió centrades en un sol nivell administratiu. Els ajuntaments, des de les primeres lleis de serveis socials autonòmiques aparegudes a principis dels anys 80 del segle passat s'han caracteritzat, al conjunt de l'Estat, per ser la porta d'accés al sistema. Els ajuntaments han creat, gestionat i finançat els serveis socials comunitaris, d'atenció primària, generals o de base.

El Pla Concertat de Prestacions Socials Bàsiques ha permès igualar, en el conjunt de l'Estat, l'oferta prestacional i el paper dels serveis socials municipals. La Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears, ha suposat un impuls per dotar els serveis socials d'una estructura comuna i similar al conjunt dels municipis de les illes.

La tradició dels serveis socials ha vinculat l'atenció a les administracions més properes a la ciutadania. Des del punt de vista conceptual i filosòfic, l'humanista valencià Joan Lluís Vives, al seu *Tractat de socors als pobres*, del segle XVI, ja aconsellava als batles l'atenció als pobres. Igualment, les lleis de beneficència espanyoles del segle XIX atorguen un paper fonamental a les juntes municipals de beneficència, com també a les provincials.

Aquesta vinculació dels serveis socials al municipalisme ha tingut el reforç de les tradicions acadèmiques i de gestió, que apunten que la darrera alternativa a qualsevol situació de necessitat, per eficiència i eficàcia tècnica i econòmica, és la residencial, cosa que prioritza les actuacions lligades a l'entorn on s'ha donat la situació de necessitat.

Dos Decrets han permès avançar cap a aquesta estructura comuna: el Decret de principis generals i directrius de coordinació dels serveis socials comunitaris, i el Decret de cartera bàsica de serveis socials de les Illes Balears. El Decret de serveis socials comunitaris ha permès establir un equip de feina comú a tots els serveis socials comunitaris i una ràtio de professionals per població que permet igualar l'atenció a tota la ciutadania, independentment del lloc on visqui. El Decret de cartera ha identificat clarament les prestacions socials i funcions que han de complir els serveis socials comunitaris.

Aquestes dues normes han possibilitat, per tant, configurar l'atenció primària dels serveis socials, cosa que iguala l'oferta professional i prestacional a cada un dels nostres municipis. Aquests dos Decrets s'han operativitzat en el Pla de Finançament dels serveis socials comunitaris, el qual ha marcat el ritme i les pautes necessàries per aconseguir que tots els serveis socials municipals igualin l'oferta que pot rebre una persona a qualsevol punt de la nostra comunitat.

Per tant, si bé entre els dos decrets s'ha configurat una oferta homogènia en el marc de l'atenció primària, quan entrem en nivells de major especificitat o especialització no trobem la homogeneïtat que sí hi ha en els serveis socials comunitaris.

Les dificultats sorgeixen quan es requereixen atencions que els serveis socials comunitaris no poden donar per si sols i que superen el límits dels ajuntaments. En aquests casos, trobem desigualtat quant a l'atenció que rep la ciutadania a les diferents illes, i de manera interna en el territori de cada una. Trobem, a la nostra comunitat, homogeneïtat d'oferta als serveis socials comunitaris i desigualtat en els serveis socials supramunicipals.

Comptar amb un mapa clar de competències requereix delimitar la provisió mínima de serveis socials que ha d'haver a cada indret de la nostra comunitat. Així és que aquest Decret pretén donar respostes a quins són els serveis socials que ha d'haver, com a mínim, a totes les illes, i establir una ràtio poblacional per igualar l'accés i la qualitat envers tota la ciutadania, al temps que protegir els interessos de la població i deixar clar quina és l'administració responsable de garantir aquests serveis, per no deixar-ho a l'arbitri de la iniciativa política de qualsevol dels tres nivells administratius de la nostra comunitat.

II

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, a l'article 58.3, preveu que, en aquelles competències que els consells insulars hagin assumit com a pròpies, el Govern de les Illes Balears pot establir els principis generals sobre la matèria, tot garantint l'exercici de la potestat reglamentària dels consells insulars.

Així doncs, per raons d'interès general, som bàsicament davant un Decret de principis generals que han de permetre ordenar l'actuació de les administracions públiques amb competències sobre els serveis socials, per tal de tenir una norma que faci de mínim denominador comú en tot el territori autonòmic, basada en aspectes d'interès autonòmic, de bona administració i de respecte als drets dels ciutadans.

En aquest sentit, la Llei 4/2009, d'11 de juny, dels serveis socials de les Illes Balears, constitueix el marc normatiu fonamental per a l'ordenació, l'organització i l'estructuració del Sistema públic de serveis socials de les Illes Balears, en l'exercici de les competències atribuïdes al Govern de les Illes Balears, establertes a l'article 35.1, en els apartats *a*, *d* i *h*: adoptar les iniciatives legislatives en matèria de serveis socials i realitzar-ne el desenvolupament normatiu, per establir els principis generals sobre la matèria que assegurin l'equilibri i la cohesió territorial entre totes les illes; o establir els criteris i els estàndards mínims de qualitat dels diversos serveis socials.

Així mateix, a l'article 47.7 s'estableix que el Govern de les Illes Balears, quan hi hagi interessos autonòmics afectats que excedeixin l'àmbit insular, pot fixar directrius de coordinació, en l'exercici de llur potestat normativa. Aquestes directrius tenen per objecte establir les condicions mínimes de qualitat dels centres i serveis de serveis socials, i també garantir la igualtat entre tota la ciutadania de les Illes Balears, amb la finalitat última d'evitar que puguin produir-se situacions de discriminació per motius de residència en els diferents àmbits territorials insulars.

Aquestes directrius de coordinació s'han d'entendre com a una eina que permet orientar i condicionar l'activitat dels consells insulars, i es poden desplaçar per la normativa que cada consell insular aprovi segons les seves competències, en execució de les lleis aprovades pel Parlament balear.

Per tant, trobem desigualtat entre els serveis socials que poden rebre els ciutadans (a excepció dels serveis socials comunitaris) segons allà on resideixin i per altra la legitimació normativa d'establir un mínim comuns per a tots els ciutadans. El decret opta per desenvolupar a aquest mínim comú a partir de la seva distribució al territori.

El capítol II del títol III de la Llei 4/2009 recull l'organització territorial dels serveis socials i n'estableix els principis d'organització i els àmbits d'actuació. Aquesta norma estructura el territori —a efectes dels serveis socials— en zones bàsiques, àrees i illes, i determina que l'organització territorial s'ha d'establir en el pla estratègic de serveis socials que aprovi el Govern de les Illes Balears, en els plans estratègics insulars i en els plans municipals. De manera explícita, atorga als

municipis, al capítol I del títol III, la competència de definir les zones bàsiques i les àrees en el seu àmbit municipal. Tretze anys després de l'aprovació de la Llei de serveis socials al Parlament de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i donat que cap administració ha establert aquesta organització territorial, resulta imprescindible desenvolupar reglamentàriament els mecanismes que ordenin la provisió de serveis socials.

Atès que l'apartat segon de l'article 39 de la Llei 4/2009 marca que l'organització territorial dels serveis socials s'ha d'establir en el pla estratègic de serveis socials que aprovi el Govern de les Illes Balears, en els plans estratègics insulars i en els plans municipals i que, complementàriament, l'article 38.1.e de la mateixa norma estableix que és competència dels municipis definir les zones bàsiques i les àrees en el seu àmbit municipal, aquest Decret no fa una definició de les zones ni de les àrees als municipis majors de 100.000 habitants, però sí estableix terminis i mecanismes concrets perquè això es faci. Paral·lelament, la Llei dicta que les àrees *supramunicipals* —és a dir, més enllà dels límits d'un únic municipi— s'han de definir al pla estratègic autonòmic i/o als plans estratègics insulars. No hi ha cap article de la Llei que atribueixi de forma excloent la definició d'aquestes àrees als consells insulars. Aquest Decret, en tant que disposició general de rang normatiu superior a un pla estratègic autonòmic, respecta totalment aquest mandat legal i, a més, el desplega concretant els procediments addicionals necessaris per a definir les unitats territorials, sempre d'acord amb la referència als plans estratègics respectius. Així, el Govern de les Illes Balears, mitjançant aquest Decret aprova un primer mapa d'àrees supramunicipals que, a més, ha estat consensuat amb les administracions insulars afectades. En segon lloc, el Decret determina que les ulteriors definicions o modificacions d'aquestes unitats territorials supramunicipals seran competència dels consells insulars, tot respectant les opcions que permet la Llei 4/2009.

Així doncs, el Decret opta per desenvolupar el capítol II del títol III de la Llei 4/2009, dedicat a l'organització territorial, per resoldre aquesta delimitació i addicionalment aborda els serveis socials mínims i comuns associats al territori i el règim de competències de cada una de les tres administracions en relació amb aquest servei, tenint en compte la normativa municipal (tant la norma estatal com autonòmica) i la situació competencial derivada de les lleis de transferències als consells insulars (sobretot la Llei 14/2001, de 29 d'octubre, d'atribucions de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i seguretat social).

Evidentment, aquest llista no esgota la capacitat ni la competència de consells insulars ni d'ajuntaments per donar respostes a altres necessitats socials, però sí n'estableix el llindar mínim i comú. És a dir, aquest Decret no regula tots els serveis i recursos que poden formar part del sistema de serveis socials, només els de provisió mínima lligats a cada unitat territorial, sense perjudici d'una

modificació o ampliació en el futur. En aquest sentit, el Decret regula el llinar mínim per a tots els balears.

III

També es pretén donar resposta a diferents criteris que han de concloure amb una ordenació més clara dels serveis socials a les nostres illes. Pel que fa a la divisió territorial a efectes de serveis socials, la nostra Llei de serveis socials preveu tres nivells territorials com a espais de provisió dels serveis socials. El límit poblacional màxim és la gran referència per a dur a terme la divisió territorial a efectes de serveis socials: 20.000 i 100.000 habitants en els casos de la zona bàsica i de l'àrea, respectivament. Aquestes dues, més l'illa, són les divisions que estructuraran els serveis socials mínims als quals tindrà accés la ciutadania de les nostres illes. També, en aquest cas, els consells insulars poden regular mides inferiors per a les àrees i zones.

Així, d'una banda, el Decret proposa la forma i els terminis en què els municipis han de definir les zones bàsiques dins del seu territori; la forma i el termini en què els municipis majors de 100.000 habitants —que necessàriament han de constituir diferents àrees dins del territori— han de definir les seves àrees; una primera divisió territorial d'àrees supramunicipals, i els mecanismes per a l'establiment de noves zones bàsiques i àrees.

Per a dur a terme la primera divisió territorial d'àrees supramunicipals, el criteri emprat ha estat la millor combinació possible entre els límits que marca la Llei —en relació amb el nombre d'habitants, nombre de zones bàsiques i proximitat geogràfica— els vincles existents entre els municipis i les vies de comunicació i transport de la ciutadania per arribar als serveis. Si bé no sempre s'han pogut conjugar tots els factors de forma totalment equilibrada, el procés de participació en la confecció del Decret ha afavorit que el dibuix final hagi tengut el vistiplau de tots els consells insulars.

Garantir la mateixa oferta de serveis a tota la ciutadania funciona com a principi i fonament d'aquest Decret. Això es fa en compliment de l'article 12.1 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que estableix com a principi rector de l'activitat pública, entre d'altres, la igualtat, de forma anàloga a com l'article 149.1.1a de la Constitució espanyola estableix que l'Estat té competència exclusiva sobre la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals. Així, aquest Decret estableix els tipus de serveis socials que, com a mínim, han d'existir a cada un dels territoris definits, en virtut de la seva essencialitat i naturalesa, així com la cobertura mínima que han de tenir en relació amb la població del territori al qual han de proveir del servei. El fet d'ordenar la provisió

dels serveis socials des de l'organització territorial permet igualar a tota la ciutadania, fins i tot facilitant l'atenció des del territori.

Atès que no hi ha estàndards de referència consensuats a la literatura especialitzada que siguin aplicables a la situació actual de la nostra comunitat, les cobertures mínimes que es proposen al Decret són el resultat de la combinació de diferents variables. Així, cal tenir en compte que, quan les cobertures mínimes ja estan regulades a altres normes, el Decret remet a la normativa de referència. Els serveis que s'adrecen a una població d'una franja d'edat determinada, tenen com a població referència, a l'hora d'establir les cobertures mínimes, la població d'aquesta franja, mentre que la resta de serveis tenen com a població de referència el conjunt de la població. Per a fer els càlculs de cobertures mínimes s'ha tengut en compte el nombre de places públiques existents i les que ja estan en procés d'aprovació; les llistes d'espera; les projeccions de població i de necessitats; les prevalences de situacions de necessitat; criteris d'eficiència i de racionalitat econòmica, i les apostes institucionals per l'expansió de determinats serveis.

Finalment, el Decret té com objectiu evitar tant duplicitats de gestió com l'ambigüitat de competències en la provisió de determinats serveis. La situació de partida és complexa: actualment s'observa la convivència de serveis socials que, essent de la mateixa tipologia, estan gestionats per diferents nivells administratius. Això està lluny d'un ordre desitjable i que respongui a una planificació conjunta i organitzada, ja que fins ara ha estat lligada històricament a la iniciativa o la inhibició política de cada moment i cada govern. Per això, han estat eixos fonamentals d'aquest Decret clarificar les competències —tot conforme a la normativa vigent— programar un desenvolupament racional i ésser respectuós amb la situació existent.

En aquest sentit, cal posar de manifest que l'organització territorial que marca la Llei 4/2009 ens condueix a la coexistència d'àrees que només abasten un municipi o una part d'un municipi, amb àrees supramunicipals que integren més d'un municipi. Així doncs, un mateix tipus de servei, associat a l'àrea, pot estar orientat a la població d'un sol municipi —en el cas de les àrees estrictament municipals— o a diversos municipis —en el cas de les àrees supramunicipals. Si bé els criteris de planificació i de racionalitat en la gestió de recursos ens orienten a proposar que els serveis associats a les àrees estrictament municipals siguin responsabilitat dels ens municipals, el cert és que la Llei 14/2001, de 29 d'octubre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i seguretat social, atorga les competències en determinades matèries als consells insulars. No obstant això, la Llei 4/2009, en l'article 38, reconeix als municipis les competències (entre d'altres) de:

- 1) Crear, organitzar i gestionar els serveis socials que considerin necessaris dins el seu municipi, tant propis com delegats per altres administracions, d'acord amb la cartera de serveis socials i el pla estratègic corresponent, i els plans estratègics autonòmic i insular.
- 2) Exercir les funcions que els deleguin el Govern de les Illes Balears o el consell insular corresponent en les condicions que s'acordin en un conveni amb aquesta finalitat.
- 3) Facilitar la promoció i la creació dels centres i serveis que constitueixen l'àmbit propi dels serveis socials especialitzats, en coordinació amb el consell insular corresponent, d'acord amb la cartera de serveis socials i el pla estratègic corresponents.

Així les coses, en cas que els consells insulars ho considerin adient, es podrà dur a terme la delegació de competències —o l'instrument equivalent— per a la titularitat i la gestió de serveis associats a les àrees estrictament municipals. I, en cas de no considerar-ho pertinent, els consells insulars seguiran essent els competents en els serveis recollits en aquest Decret, però amb adscripció a les àrees municipals.

IV

D'acord amb els principis de bona regulació relacionats per l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i per l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, en l'elaboració d'aquest Decret s'han tingut en compte els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, eficiència, qualitat i simplificació.

Pel que fa al principi de necessitat i eficàcia, l'elaboració d'aquesta norma respon a l'interès general perquè dona compliment al mandat legal de definir les unitats territorials en què s'han de prestar els serveis socials, a fi que la ciutadania pugui tenir coneixement i un accés proper al conjunt de prestacions del sistema de serveis socials. Per tant, la norma és necessària per desplegar l'article 40 de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears. D'altra banda, aquest Decret és eficaç per a tal fi en la mesura que respon a tal obligació, establint la provisió mínima que s'ha de respectar a cada unitat territorial i clarificant les administracions competents.

Respecte del principi de proporcionalitat, aquest Decret ha regulat de forma suficient i estricta els límits, la forma de definició i la modificació de les unitats territorials, com també la provisió mínima que s'hi ha de prestar. Per tant, s'ha ajustat a la finalitat concreta que es perseguia, tot dotant de coherència les descripcions legals i amb l'afegitó, tant sols, dels elements addicionals que

complementen eficaçment el sistema de serveis socials, com són els sistemes informatius, el personal professional de referència i les zones d'atenció preferent.

En relació amb el principi de seguretat jurídica, aquesta norma és precisament l'instrument que permet clarificar el mapa de serveis socials que ordena constituir la Llei 4/2009, amb la finalitat de dotar d'una organització racional, previsible i estable de prestació dels serveis socials, arrelada al territori i propera a les persones usuàries, quan escaigui. Per tant, mitjançant aquest Decret es milloren les garanties en el dret d'accés a les prestacions i serveis socials, en tant se n'ordena la distribució a l'espai i s'estableixen uns mínims comuns en la provisió, quelcom que dota de seguretat i igualtat a tota la ciutadania. A més, per respectar aquest principi i dotar de coherència l'ordenament jurídic, s'ha considerat necessària la modificació puntual de determinats articles de la normativa social relacionada, tal com s'estableix a les disposicions finals.

Pel que fa al principi de transparència, en l'elaboració del Decret s'ha obert la participació a la ciutadania, a les administracions públiques i a les entitats afectades, com es fa palès amb amb tot el diàleg institucional mantingut des del juliol de 2021, la consulta prèvia i els mecanismes de transparència activa mitjançant la publicació de tot el procediment. A més a més, la relació del contingut es justifica en el Preàmbul i s'hi regulen de forma clara i senzilla tant les unitats territorials com la provisió mínima dels serveis socials.

Pel principi d'eficiència i simplificació, d'una banda el Decret estableix de forma sintètica els procediments per definir o modificar, si escau, les unitats territorials en què s'han de prestar els serveis socials, reduint al mínim possible les càrregues administratives que això impliqui, tot respectant el mandat legal d'aprovació via plans estratègics, entre d'altres. D'altra banda, la regulació de la provisió mínima dels serveis socials sí que suposa un eventual increment de les obligacions dels principals destinataris d'aquesta norma, les administracions públiques competents, però no afecta negativament la ciutadania; tot el contrari, millora i garanteix els seus drets en relació amb el sistema de serveis socials. A més, la norma clarifica les obligacions respectives, quelcom que innegablement promourà l'estalvi de recursos en la mesura que permetrà evitar duplicitats o la creació desorganitzada de serveis i prestacions socials.

Finalment, pel que fa al principi de qualitat, el Decret vol garantir una provisió mínima de serveis socials a tot el territori de les Illes Balears, amb independència de la residència de la persona usuària, cosa que compleix amb el principi d'igualtat en l'exercici dels drets de la ciutadania. El principi de qualitat es desenvolupa també amb la regulació del personal professional de referència i l'ampliació dels sistemes informatius dins dels serveis socials, quelcom que permetrà millorar les dades estadístiques a l'abast de tots els subjectes implicats en el sistema de serveis socials.

V

El Decret s'estructura en un preàmbul, cinc títols —alguns dels quals en capítols— quaranta set articles, dues disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria única, tres disposicions finals i un annex únic. En el títol primer s'estableixen les disposicions generals, com són l'objecte, l'àmbit d'aplicació i els principis. En el títol segon es regula el mapa dels serveis socials mitjançant la distinció, en dos capítols, de les zones bàsiques i de les àrees. En el títol tercer s'estableix la tipologia de serveis socials que, com a mínim, ha d'haver a cada una de les unitats territorials que marca la Llei 4/2009, com són les zones bàsiques, les àrees i les illes, la provisió mínima de les quals es determina en els tres capítols corresponents. En el títol quart es regula, de forma actualitzada, la definició i el procediment de constitució i d'execució de les zones d'atenció preferent. En el títol cinquè es regula el funcionament en xarxa de serveis socials, el sistema d'informació i el personal professional de referència. Finalment, en l'annex s'estableix el primer mapa d'àrees de serveis socials de les Illes Balears.

S'han emès tots els informes i dictàmens preceptius de conformitat amb l'article 59 de la *Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears* i aquell que recull el debat sobre el projecte normatiu que va tenir lloc al Consell de Serveis Socials, en compliment de l'article 54.1.c de la Llei 4/2009 de Serveis Socials de les Illes Balears.

Per tot això, a proposta de la consellera d'Afers Socials i Esports, d'acord amb/oït el Consell Consultiu de les Illes Balears i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de **xx**, s'aprova el següent.

Decret

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte i finalitats

Article 2. Àmbit d'aplicació

Article 3. Principis

Títol II. El mapa dels serveis socials

Article 4. L'organització territorial

Article 5. El Pla estratègic de serveis socials

Capítol I. Les zones bàsiques

Article 6. Límits de les zones bàsiques

Article 7. Definició de les zones bàsiques

Article 8. Modificació de les zones bàsiques

Capítol II. Les àrees

Article 9. Límits de les àrees

Article 10. Definició de les àrees

Article 11. Modificació de les àrees

Article 12. Codificació de les àrees

Article 13. Definició subsidiària de les àrees de serveis socials de les Illes Balears

Títol III. Tipologia dels serveis per unitats territorials

Article 14. Provisió mínima de serveis per unitats territorials

Article 15. Provisió complementària de nous serveis

Article 16. Temporalització del compliment de la provisió mínima

Capítol I. Serveis socials de zona bàsica

Article 17. Centres de serveis socials de zona

Article 18. Serveis d'ajuda a domicili

Article 19. Serveis de centre de dia per a persones majors

Capítol II. Serveis socials d'àrea

Article 20. Provisió a àrees estrictament municipals

Article 21. Centre de serveis socials d'àrea

Article 22. Servei de promoció de l'autonomia personal

Article 23. Serveis residencials per a persones majors

Article 24. Serveis residencials per a persones amb discapacitat

Article 25. Serveis d'estades diürnes per a persones amb discapacitat

Capítol III. Serveis socials d'illa

Article 26. Servei de valoració de la discapacitat i la dependència i pla individual a les persones dependents

Article 27. Servei de valoració d'atenció primerenca

Article 28. Servei de desenvolupament infantil i atenció primerenca

Article 29. Serveis d'estades diürnes per a persones amb diagnòstic de salut mental greu

Article 30. Servei d'acompanyament per a persones amb diagnòstic de salut mental greu

Article 31. Serveis de suport a la vida autònoma per a persones amb diagnòstic de salut mental greu

Article 32. Servei d'integració a la comunitat de persones afectades per addiccions

Article 33. Servei de suport a les persones adultes en l'exercici de la seva capacitat jurídica

Article 34. Serveis d'acolliment temporal

Títol IV. Les zones d'atenció preferent

Article 35. Definició de zona d'atenció preferent

Article 36. Límits de les zones d'atenció preferent

Article 37. Iniciativa i presentació de la sol·licitud

Article 38. Avaluació de les sol·licituds

Article 39. Declaració de zona d'atenció preferent

Article 40. Justificació i seguiment

Article 41. Obligacions d'informació i publicitat

Article 42. Informe per a la declaració de zones d'atenció preferent

Article 43. Finançament de les intervencions de serveis socials per a les zones d'atenció preferent

Títol V. Funcionament en xarxa i atenció centrada en la persona

Article 44. Sistema articulat

Article 45. Professional de referència

Article 46. Sistema d'informació

Article 47. Atenció centrada en la persona

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Denominacions

Disposició addicional segona. Principis generals, normes complementàries i competències exclusives de la Comunitat Autònoma

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera. Terminis d'entrada en vigor de les definicions de les unitats territorials

Disposició transitòria segona. Terminis d'entrada en vigor de la provisió mínima de serveis socials per unitats territorials
Disposició transitòria tercera. Situacions existents en el moment d'aprovació del Decret

Disposicions derogatòries

Disposició derogatòria única. Normes que es deroguen

Disposicions finals

Disposició final primera. Habilitacions competencials

Disposició final segona. Modificació del Decret 48/2011, de 13 de maig, pel qual es regulen els principis generals i les directrius de coordinació dels serveis socials comunitaris bàsics

Disposició final tercera. Entrada en vigor

DECRET

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

Objecte i finalitats

1. Aquest Decret té per objecte establir els principis generals relatius a:

- a) El mapa de provisió mínima dels serveis socials de titularitat pública.
- b) La tipologia de serveis socials per a cada unitat territorial i administració competent.
- c) La tipologia de serveis socials que s'han d'oferir amb igualtat a tota la ciutadania de les Illes Balears, amb independència del territori de residència.
- d) Les cobertures de la provisió mínima dels serveis socials a les Illes Balears, sense perjudici de millora per les diverses administracions públiques competents.

2. A més, aquest Decret també té com a finalitats:

- e) Complementar els principis generals per a les carteres insulars i locals de serveis socials, establerts a la Cartera bàsica de serveis socials de les Illes Balears.
- f) Millorar la coordinació dels serveis socials mitjançant el treball en xarxa.

Article 2

Àmbit d'aplicació

1. L'àmbit d'aplicació d'aquest Decret s'estén a tot el territori de les Illes Balears.
2. Aquest Decret és d'aplicació a tot el sector públic de les Illes Balears, incloses les administracions públiques territorials i les entitats instrumentals o altres que en depenguin.

Article 3

Principis

Aquest Decret es fonamenta en els següents principis:

- a) Descentralització: les diferents administracions públiques tenen distribuïdes les seves funcions en relació als serveis socials amb l'objectiu d'aconseguir una major proximitat a la ciutadania.
- b) Desconcentració: Els serveis socials s'han de prestar en l'àmbit personal més proper a la ciutadania sense que disminueixi la qualitat i la intensitat de la prestació del servei.
- c) Proximitat a la ciutadania: La ciutadania és l'eix vertebrador del Sistema de Serveis Socials. Les persones han de ser el centre al voltant del qual s'estructurin els serveis. Aquest principi implica que es potenciï l'aplicació de les metodologies d'atenció centrada en les persones.
- d) Eficàcia en el compliment i la satisfacció de les necessitats socials: S'estableixen els recursos mínims necessaris per satisfer les necessitats socials.
- e) Eficiència en l'ús dels recursos públics: es persegueix assolir els objectius fixats d'acord amb els mitjans disponibles i amb el menor cost possible.
- f) Equilibri i equitat territorial: Els poders públics han de garantir que tota la ciutadania de l'àmbit territorial de les Illes Balears disposi d'un mínim comú de prestacions i serveis.
- g) Accessibilitat a la informació i als serveis socials: els poders públics han de facilitar a la ciutadania el coneixement sobre quina és l'administració responsable de garantir cada un dels serveis
- h) Coordinació i treball en xarxa: la col·laboració entre les diferents entitats responsables i prestadores de serveis és essencial per a garantir una atenció de qualitat
- i) Universalitat i igualtat: Els serveis públics garantiran a tothom el dret d'accés als serveis socials i us efectiu en condicions d'igualtat.
- j) Solidaritat: l'organització territorial dels serveis socials en diferents nivells permet que les necessitats socials siguin cobertes per algun dels nivells, fins i tot quan el nombre de situacions és tan reduït que no és factible donar resposta des de la unitat més petita, que és la zona bàsica. Els tres nivells

administratius són i han de ser coresponsables entre si per atendre al conjunt de necessitats de la ciutadania.

TÍTOL II

EL MAPA DELS SERVEIS SOCIALS

Article 4

L'organització territorial

1. Les unitats territorials per proveir els serveis socials són la zona bàsica, l'àrea i l'illa.
2. L'illa és la referència dels serveis socials que per la seva naturalesa i especificitat són d'àmbit insular.
3. Per l'especificitat de Formentera i independentment de les divisions territorials, el seu Consell Insular hi ha de garantir tots els serveis establerts a l'article 14 d'aquest Decret, llevat dels de competència autonòmica.

Article 5

El pla estratègic de serveis socials

1. El pla estratègic de serveis socials de les Illes Balears ha de reflectir l'organització territorial dels serveis socials de tota la Comunitat Autònoma, conforme a la seva definició per totes les administracions competents. La planificació sectorial de serveis, equipaments i dotacions ha de respectar l'organització territorial vigent.
2. L'annex d'aquest Decret estableix el primer mapa del territori de les Illes Balears amb la definició específica de les àrees a cada illa.

Capítol I

Les zones bàsiques

Article 6

Límits de les zones bàsiques

1. La zona bàsica és la divisió territorial de menys població i no pot superar els 20.000 habitants.
2. La zona bàsica pot estar constituïda per un o diversos nuclis, barris, districtes o unitats territorials prèviament constituïts d'un municipi o per un o diversos municipis amb característiques de proximitat i homogeneïtat.
3. La zona bàsica ha de respectar les divisions territorials de cada municipi, com ara nucli, barri, districte o unitat territorial prèviament constituïda, exceptuant els casos que superin els 20.000 habitants.

4. Els municipis de 20.000 o menys habitants han de constituir preferentment una única zona bàsica, sense perjudici del punt 2.
5. La zona bàsica és la referència dels serveis socials comunitaris.
6. Cada zona bàsica té una única àrea de serveis socials de referència.

Article 7

Definició de les zones bàsiques

1. El procediment que han de seguir el municipis per definir les zones bàsiques dins del seu territori consisteix en:
 - a) Informació a la Conferència Sectorial a través del consell insular respectiu
 - b) Aprovació de la definició en el seu pla estratègic municipal
 - c) Publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.
2. En el cas de zones bàsiques formades a partir de dos o més municipis, d'acord amb l'article 6.2, el procediment a seguir és el mateix que l'indicat al punt anterior però per part dels dos ajuntaments respectius.

Article 8

Modificació de les zones bàsiques

Els municipis poden modificar les seves zones bàsiques seguint el mateix procediment establert per a la constitució inicial, d'acord amb l'article 7.

Capítol II

Les àrees

Article 9

Límits de les àrees

1. L'àrea és la divisió territorial superior a 20.000 i no superior a 100.000 habitants.
2. L'àrea ha d'estar constituïda per l'agrupació de dues o més zones bàsiques confrontants.
3. Totes les zones bàsiques que pertanyin a un mateix nucli, barri, districte o unitat territorial prèviament constituïda, han de pertànyer a la mateixa àrea municipal, exceptuant els casos que superin els 100.000 habitants.
4. L'àrea ha de respectar les divisions territorials de cada municipi, amb excepció del cas que superin els 100.000 habitants. En tal cas, una àrea municipal pot estar integrada per diferents barris (o equivalents) o parts d'aquests.
5. Un municipi només pot pertànyer a una única àrea de caràcter supramunicipal.

6. L'àrea és la referència dels serveis socials especialitzats i/o de caràcter supramunicipal.

Article 10

Definició de les àrees

1. La primera definició de les àrees supramunicipals es fa a l'article 13 d'aquest Decret. Els plans estratègics insulars han de reflectir aquesta definició inicial, sense perjudici de la seva possible modificació tot seguint el procediment establert en aquest Decret.
2. Si escau, el procediment que han de seguir els municipis per definir les àrees exclusivament dins del seu territori consisteix en:
 - a) Informació a la Conferència Sectorial a través del consell insular respectiu
 - b) Aprovació de la definició en el pla estratègic municipal
 - c) Publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.
3. Independentment de les zones bàsiques, definides d'acord amb l'article 7, els municipis majors de 100.000 habitants han de constituir àrees exclusivament dins del seu territori, tot respectant els límits de l'article anterior i mitjançant aquest procediment:
 - a) Informació a la Conferència Sectorial a través del consell insular respectiu
 - b) Aprovació de la definició en el pla estratègic municipal
 - c) Publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Article 11

Modificació de les àrees

1. Cada consell insular pot modificar les seves àrees supramunicipals respectives, definides inicialment a l'article 13, seguint aquest procediment: aprovació de la modificació en el pla estratègic insular, prèvia informació a la Conferència Sectorial. Per a l'entrada en vigor de la nova definició de les àrees, cal publicar-ho en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. Aquest procediment no requereix modificar aquest Decret.
2. Els municipis majors de 20.000 habitants que vulguin constituir una o diverses àrees exclusivament dins del seu territori, poden fer-ho per aquest procediment, el qual no requereix modificar aquest Decret:
 - a) Sol·licitud al consell insular respectiu, amb el qual s'ha d'acordar la reorganització territorial i de la prestació dels recursos i serveis afectats per garantir el compliment de la normativa vigent.

- b) Aprovació de la modificació en els plans estratègics municipal i insular corresponents, prèvia informació a la Conferència Sectorial. Si escau, resolució de delegació de competències o instrument equivalent.
- c) Per a l'entrada en vigor de la nova definició de les àrees, cal que es publiqui en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

3. Els municipis majors de 100.000 habitants poden modificar les seves àrees seguint el mateix procediment establert per a la constitució inicial, d'acord amb l'article 10.3.

Article 12

Codificació de les àrees

La identificació de cada àrea s'ha de fer de la manera següent:

- 1. En primer lloc s'indiquen les inicials de l'illa corresponent: *Ei* per Eivissa, *Fo* per Formentera, *Ma* per Mallorca i *Me* per Menorca.
- 2. A continuació i sense separació, s'indica el número de l'àrea amb dues xifres, començant per 01.
- 3. A continuació i separat per un punt, s'indica amb el número 00 si l'àrea no ha patit cap modificació des de la definició original.
- 4. En el cas que sí s'hagin produït modificacions i/o segregacions d'alguna àrea en dues o més, s'indica amb el número 01 l'àrea que manté el(s) municipi(s) original(s), i amb els números següents les noves àrees creades.
- 5. A continuació i sempre separades per punts, es poden afegir més xifres o símbols que identifiquin altres conceptes (municipi, zona bàsica), per raons estadístiques o altres escaients.

Article 13

Definició subsidiària de les àrees de serveis socials de les Illes Balears

1. Sense perjudici de modificació eventual pel Consell Insular de Mallorca, la primera definició de les àrees de serveis socials a aquesta illa és:

- a) Àrea Ma01.00: comprèn els termes municipals d'Artà, Capdepera, Manacor, Sant Llorenç des Cardassar i Son Servera.
- b) Àrea Ma02.00: comprèn els termes municipals d'Algaida, Ariany, Costitx, Lloret de Vistalegre, Llubí, Maria de la Salut, Montuïri, Petra, Porreres, Sencelles, Sant Joan, Santa Eugènia, Sineu i Vilafranca de Bonany.
- c) Àrea Ma03.00: comprèn els termes municipals d'Alcúdia, Búger, Campanet, Muro, Sa Pobla, Santa Margalida i Pollença.

- d) Àrea Ma04.00: comprèn els municipis d'Alaró, Binissalem, Consell, Inca, Lloseta, Mancor de la Vall, Santa Maria del Camí i Selva.
- e) Àrea Ma05.00: comprèn els municipis d'Andratx, Banyalbufar, Calvià, Deià, Escorca, Esporles, Estellencs, Fornalutx, Puigpunyent, Valldemossa i Sóller.
- f) Àrea Ma06.00: comprèn els municipis de Campos, Lluçmajor, Felanitx, Santanyí i Ses Salines.
- g) Àrea Ma07.00: comprèn el municipi de Marratxí i Bunyola.

2. Sense perjudici de modificació eventual pel Consell Insular de Menorca, la primera definició de les àrees de serveis socials a aquesta illa és:

- a) Àrea Me08.00: comprèn els municipis d'Alaior, Es Castell, Ciutadella, Ferreries, Maó, Es Mercadal, Es Migjorn Gran i Sant Lluís.

3. Sense perjudici d'eventual modificació pel Consell Insular d'Eivissa, la primera definició de les àrees de serveis socials a aquesta illa és:

- a) Àrea Ei09.00: comprèn els municipis d'Eivissa i Sant Josep.
- b) Àrea Ei10.00: comprèn els municipis de Santa Eulària, Sant Joan de Labritja i Sant Antoni de Portmany.

4. Sense perjudici de modificació eventual pel Consell Insular de Formentera, la primera definició de les àrees de serveis socials a aquesta illa és:

- a) Àrea Fo11.00: comprèn tota l'illa de Formentera.

5. Atès que els municipis majors de 100.000 habitants han de definir les seves àrees des del primer moment, la numeració no queda recollida en aquest Decret. Es reserven per a això els codis del 12 en endavant, començant pel municipi de Palma.

TÍTOL III

TIPOLOGIA DE SERVEIS PER UNITATS TERRITORIALS

Article 14

Provisió mínima de serveis per unitats territorials

1. Tots els serveis i recursos que s'estableixen a continuació han de respectar la definició, la naturalesa i els requisits que totes les carteres vigents en cada moment estableixin de forma específica.
2. Els serveis socials que els ajuntaments —o equivalents— han de prestar a cada zona bàsica són:

- a) Centre de serveis socials de zona
- b) Serveis d'ajuda a domicili
- c) Servei de centre de dia per a persones majors.

3. Els serveis socials que els consells insulars han de prestar a cada àrea —llevat de les exclusivament municipals— són:

- a) Centre de serveis socials d'àrea
- b) Servei de promoció de l'autonomia personal
- c) Serveis residencials per a persones majors
- d) Serveis residencials per a persones amb discapacitat
- e) Serveis d'estada diürna per a persones amb discapacitat.

4. Els serveis socials que s'han de prestar a cada illa són:

- a) Servei de valoració de la discapacitat i la dependència i pla de individual d'atenció a persones dependents
- b) Servei de valoració d'atenció primerenca
- c) Servei de desenvolupament infantil i atenció primerenca
- d) Serveis d'estades diürnes per a persones amb diagnòstic de salut mental greu
- e) Servei d'acompanyament per a persones amb diagnòstic de salut mental greu
- f) Serveis de suport a la vida autònoma per a persones amb diagnòstic de salut mental greu
- g) Servei d'integració a la comunitat de persones afectades per addiccions
- h) Servei de suport a les persones adultes en l'exercici de la seva capacitat jurídica
- i) Servei d'acolliment temporal.

5. Els municipis que conformen una sola zona bàsica i que tenen menys de 3.000 habitants, no estan obligats a tenir centres de dia per a persones majors al seu municipi, sempre que garanteixin la cobertura recollida a aquest Decret i la resta de normativa aplicable, mitjançant acords, convenis o altres formes de col·laboració interadministrativa.

6. Els consells insulars poden donar suport als municipis en la gestió de l'ajuda a domicili, mitjançant els acords i instruments de col·laboració que convinguin.

7. D'acord amb l'especificitat que la Llei 4/2009 atorga a Formentera, les seves administracions competents han de:

- a) Prestar tots els serveis propis de la zona bàsica relacionats a l'apartat segon d'aquest article i amb les cobertures establertes en la normativa.

- b) En relació amb els serveis dels apartats tercer i quart d'aquest article — llevat dels casos de competència autonòmica— garantir la cobertura de totes les necessitats de la població de l'illa, preferentment dins del seu territori.
- c) En relació amb els serveis de competència autonòmica, garantir la cobertura de les necessitats de la població de l'illa al seu territori, sense que això suposi l'obligació de disposar d'equips exclusius i estables dins aquest.

Article 15

Provisió complementària de nous serveis

1. En termes generals, qualsevol nou servei o prestació —dels recollits a l'article 14— ha d'ajustar-se al règim competencial establert en la normativa aplicable.

2. En el cas que una administració pública —o entitat instrumental dependent— vulgui constituir o oferir una prestació o un servei que és de competència i obligació d'una altra administració pública, ha de seguir aquest procediment per a rebre'n autorització:

- a) Sol·licitud motivada a l'administració pública competent. La sol·licitud ha d'incloure el pla de gestió del servei o recurs nou, amb referència explícita al finançament previst.
- b) L'administració pública competent pot requerir a l'entitat sol·licitant tots aquells informes i informació que estimi adients.
- c) Resolució d'autorització, delegació de competència o instrument equivalent, per l'administració pública competent, prèvia informació a la Conferència Sectorial. Aquesta resolució determinarà les condicions pactades dels servei i els supòsits de reversió, en cas d'existir. En defecte d'altra previsió, serà indefinida.

3. Els serveis o prestacions constituïts d'acord amb el punt 2 anterior seran de titularitat exclusiva de l'administració pública sol·licitant. Aquesta entitat n'assumirà tot el seu finançament, sense que això suposi cap alteració de la distribució legal de competències que es desplega en aquest text. Tot això sense perjudici dels acords, els convenis i/o altres formes de col·laboració interadministrativa que s'estableixin, i sempre respectant els criteris i/o els requisits de provisió mínima o altres que s'estableixen en aquest Decret i en la resta de normativa d'aplicació.

Article 16

Temporalització del compliment de la provisió mínima

Cada administració pública ha de recollir en el seu pla estratègic els objectius que planteja en els anys següents per encaminar-se al compliment de la provisió mínima de cobertura establerta en aquest Decret.

Capítol I

Serveis socials de zona bàsica

Article 17

Centre de serveis socials de zona

1. Definició: els centres de serveis socials de zona són la porta d'entrada al Sistema de serveis socials i proveeixen els serveis socials comunitaris bàsics, que són de gestió local. S'ofereixen a la ciutadania des del territori, de manera descentralitzada, i fan atenció individual i comunitària per donar resposta a les necessitats considerades com a bàsiques. Les prestacions garantides i comunes per a tota la comunitat autònoma a través de les unitats de treball social (UTS) s'estableixen a la cartera autonòmica i poden ampliar-se a la resta de carteres.
2. Equipament de referència: centre de serveis socials de zona. Prioritàriament, es tracta d'un centre, però en qualsevol cas, ha de complir els requisits de d'autorització i d'acreditació recollits als Decret 48/2011, de serveis socials comunitaris bàsics, o a la norma vigent que el substitueixi.
3. Cobertura mínima: el que estableix el Decret 48/2011, de serveis socials comunitaris bàsics, o la norma vigent que el substitueixi.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec afecten a una proporció significativa de la població a qualsevol punt del territori i, per tant, es requereix l'atenció des de l'entorn més proper.
5. Competència: de l'entitat local corresponent.
6. Finançament: el 50% de la UTS és a càrrec del Govern de les Illes Balears i el 50% restant és a càrrec de l'entitat local corresponent i del consell insular respectiu.

Article 18

Serveis d'ajuda a domicili

1. Definició: aquest servei es presta en el domicili de les persones amb manca d'autonomia personal, amb dificultats de desenvolupament o amb problemàtiques familiars especials que els impedeixen dur a terme de manera autònoma les tasques habituals de la vida quotidiana. Mitjançant personal qualificat i supervisat, es proporciona a aquestes persones i al seu entorn un conjunt d'actuacions preventives, assistencials, educatives, rehabilitadores, de suport psicosocial, domèstic i d'atenció, per tal que mantenguin l'autonomia personal, la qualitat de vida i la relació amb l'entorn

proper, al temps que permet al personal cuidador un suport clau a fi de mantenir la resiliència en la cura. Es presten dues tipologies de serveis d'ajuda a domicili:

- a) Ajuda a domicili sociosanitària: intervenció d'ajuda a domicili duta a terme per personal tècnic sociosanitari que té per objecte cobrir les necessitats dels dèficits relacionats amb les activitats de la vida diària i de manteniment al domicili.
- b) Ajuda a domicili de suport: intervenció domiciliària que té per objecte promocionar l'autonomia de les persones que resideixen a domicilis particulars o domicilis que formen part del servei.

2. Equipament de referència: es presta al domicili de la persona usuària. La prestació es gestiona des del centre de serveis socials de zona.

3. Cobertura mínima:

- a) Ajuda a domicili sociosanitària: el que recull el Decret 83/2010 o la norma vigent que el substitueixi.
- b) Ajuda a domicili de suport: es definirà a les normes corresponents.

4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec afecten a una proporció significativa de la població a qualsevol punt del territori i, per tant, es requereix l'atenció des de l'entorn més proper.

5. Competència: de l'entitat local corresponent.

6. Finançament: municipal, a excepció dels casos amb dependència, per als quals es rep finançament mitjançant conveni amb la Conselleria competent en matèria de serveis socials.

Article 19

Servei de centre de dia per a persones majors

1. Definició: es tracta d'un servei d'atenció integral durant el període diürn per a persones majors, amb l'objectiu que mantinguin el major nivell possible d'autonomia personal o el millorin, de donar suport a les famílies o a qui en té cura, i de cobrir les seves necessitats d'assessorament, prevenció, rehabilitació, orientació per a la promoció de l'autonomia, habilitació o atenció assistencial i personal.

2. Equipament de referència: centre de dia.

3. Cobertura del servei: 3 places per cada 100 persones majors de 65 anys de la zona bàsica.

4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec afecten a una proporció significativa de la població a qualsevol punt del territori i, per tant, es requereix l'atenció des de l'entorn més proper.

5. Competència: de l'entitat local corresponent.
6. Finançament: municipal, a excepció dels casos amb dependència, per als quals es rep finançament mitjançant conveni amb la Conselleria competent en matèria de serveis socials.

Capítol II

Serveis socials d'àrea

Article 20

Provisió a àrees estrictament municipals

1. Els municipis amb més d'una àrea poden decidir a quina àrea o àrees situen les prestacions i serveis que s'estableixen en aquest capítol, sense l'obligació de prestar-los a cadascuna, sempre que en el seu conjunt compleixin la cobertura mínima establerta en aquest Decret i la resta de normativa aplicable per a cada unitat territorial.
2. D'acord amb l'article 9 de la Llei 14/2001, de 29 d'octubre, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de serveis socials i seguretat social, i la resta de normativa vigent, els ajuntaments que duguin a terme la provisió mínima de serveis socials a les seves àrees estrictament municipals han de sol·licitar, si escau, la resolució de delegació de competències o l'instrument equivalent per l'administració pública competent.
3. En el cas que l'administració pública competent no resolgui amb la delegació pertinent o l'instrument equivalent, aquesta ha de continuar prestant la provisió mínima de serveis socials que el Decret estableix dins les àrees, però tot respectant les unitats territorials que els ajuntaments hagin definit vàlidament, d'acord amb la competència corresponent que atorga la Llei 4/2009 i desplega aquest Decret.

Article 21

Centre de serveis socials d'àrea

1. Definició: es tracta de centre des del qual es dona suport tècnic i professional als serveis socials comunitaris i es col·labora en la implantació de les prestacions bàsiques.
2. Equipament de referència: centre de serveis socials d'àrea.
3. Cobertura mínima: la dotació dels centres de serveis socials d'àrea ha de tenir, com a mínim, un equip multidisciplinari amb un tècnic/a d'administració general, dos auxiliars administratius i cinc tècnics/ques d'entre els següents perfils professionals (o els estudis oficials que els substitueixin):

- a) Grau en Treball Social

- b) Grau en Educació Social
- c) Grau en Psicologia
- d) Grau en Dret
- e) Grau en Relacions Laborals
- f) Grau en Sociologia
- g) Grau en Ciències Polítiques
- h) Grau en Pedagogia
- i) Grau en Geografia

4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec no afecten a una proporció significativa de la població a tots els municipis com per tenir un alt nivell de desconcentració, o no tenen una base d'actuació lligada al territori més proper.
5. Competència: dels ajuntaments que tenen una o diverses àrees de caràcter exclusivament municipal o dels consells insulars per a les àrees supramunicipals.
6. Finançament: el 50% de les despeses del personal mínim establert a aquest Decret és a càrrec del Govern de les Illes Balears. El 50% restant és a càrrec dels ajuntaments que tenen una o diverses àrees de caràcter municipal o dels consells insulars.

Article 22

Servei de promoció de l'autonomia personal

1. Definició: conjunt d'actuacions de prevenció de l'aparició o l'agreujament de malalties o discapacitats i situacions de dependència i de les seqüeles consegüents, mitjançant el desenvolupament coordinat d'actuacions de promoció de condicions de vida saludables i programes específics de caràcter preventiu i de rehabilitació. La finalitat és desenvolupar i mantenir la capacitat de la persona per controlar, afrontar i prendre decisions sobre com viure d'acord amb les normes i les preferències pròpies, i facilitar l'execució de les activitats bàsiques de la vida diària, de manera que totes les persones puguin dur una vida tan autònoma com sigui possible.
2. Equipament de referència: centre de serveis socials d'àrea.
3. Cobertura del servei: es definirà a les normes corresponents.
4. Persones destinatàries: les persones en situació de minva del procés d'autonomia personal.
5. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec no afecten a una proporció significativa de la població a tots els municipis com per tenir un alt nivell de desconcentració o no tenen una base d'actuació lligada al territori més proper.
6. Competència: dels ajuntaments que tenen una o diverses àrees de caràcter exclusivament municipal o dels consells insulars per a les àrees supramunicipals.

7. Finançament a càrrec de l'administració competent, a excepció dels casos amb dependència, que obtindran finançament mitjançant conveni amb la Conselleria competent en matèria de serveis socials.

Article 23

Serveis residencials per a persones majors

1. Definició: els serveis residencials per a persones majors ofereixen una alternativa al domicili habitual amb un equipament que disposa de serveis continuats durant les 24 hores del dia, a fi que la persona tingui cobert el suport necessari. Té una funció substitutòria de la llar familiar de manera temporal o permanent.
2. Equipament de referència:
 - a) Habitatges supervisats
 - b) Residències
 - c) Altres modalitats residencials.
3. Cobertura mínima: 3 places residencials per cada 100 persones majors de 65 anys a cada àrea.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec no afecten a una proporció significativa de la població a tots els municipis com per tenir un alt nivell de desconcentració, o no tenen una base d'actuació lligada al territori més proper.
5. Competència: dels ajuntaments que tenen una o diverses àrees de caràcter exclusivament municipal o dels consells insulars per a les àrees supramunicipals.
6. Finançament: a càrrec de l'administració competent, a excepció dels casos amb dependència, per als quals s'obté finançament mitjançant conveni amb la Conselleria competent en matèria de serveis socials.

Article 24

Serveis residencials per a persones amb discapacitat

1. Definició: el serveis residencials per a persones amb discapacitat ofereixen una alternativa al domicili habitual amb un equipament que disposa de serveis continuats durant les 24 hores del dia, a fi que la persona tingui cobert el suport necessari. Té una funció substitutòria de la llar familiar de manera temporal o permanent.
2. Equipament de referència:
 - a) Habitatges supervisats
 - b) Residències
 - c) Altres modalitats residencials

3. Cobertura mínima: 1 plaça per cada 1.000 persones de l'àrea.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec no afecten a una proporció significativa de la població a tots els municipis com per tenir un alt nivell de desconcentració, o no tenen una base d'actuació lligada al territori més proper.
5. Competència: dels ajuntaments que tenen una o diverses àrees de caràcter exclusivament municipal o dels consells insulars per a les àrees supramunicipals.
6. Finançament: a càrrec de l'administració competent a excepció dels casos amb dependència, per als quals es rep finançament mitjançant conveni amb la Conselleria competent en matèria de serveis socials.

Article 25

Servei d'estades diürnes per a persones amb discapacitat

1. Definició: es tracta d'un servei que presta suport a les persones amb discapacitat. Hi ha dues modalitats:
 - a) Servei de centre de dia: servei que ofereix, durant el període diürn, una atenció integral per a les persones amb discapacitat amb necessitats de suport extens i generalitzat. L'objectiu del servei és millorar o mantenir el major nivell possible d'autonomia i benestar, a més de prevenir situacions de major dependència, potenciar la inclusió i donar suport a les famílies.
 - b) Servei ocupacionals: servei que presta suport a la persona amb discapacitat amb l'objectiu d'aconseguir el seu màxim desenvolupament personal i la inclusió social, mitjançant activitats terapèutiques ocupacionals o de benestar, d'aprenentatge per a l'autonomia i d'inserció sociolaboral.
2. Equipament de referència:
 - a) Centres de dia per a persones amb discapacitat
 - b) Centres ocupacionals per a persones amb discapacitat.
3. Cobertura mínima: 1,5 places per cada 1.000 persones de l'àrea.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec no afecten a una proporció significativa de la població a tots els municipis com per tenir un alt nivell de desconcentració, o no tenen una base d'actuació lligada al territori més proper.
5. Competència: dels ajuntaments que tenen una o diverses àrees de caràcter exclusivament municipal o dels consells insulars per a les àrees supramunicipals.
6. Finançament: a càrrec de l'administració competent, a excepció dels casos amb dependència, per als quals es rep finançament mitjançant conveni amb la Conselleria competent en matèria de serveis socials.

Capítol III

Serveis socials d'illa

Article 26

Servei de valoració de la discapacitat i la dependència i pla individual d'atenció a les persones dependents

1. Definició: es tracta d'un servei que, d'una banda, du a terme la valoració de la situació de discapacitat i dependència i, de l'altra, remet l'informe a l'òrgan autonòmic de valoració. En els casos de situació de dependència, aquest servei també confecciona el pla individual d'atenció en funció de les necessitats, el grau i la disponibilitat de serveis al municipi de residència de la persona dependent.
2. Equipament de referència: l'establert d'acord amb el Decret 83/2010, de 25 de juny; el Decret 91/2019, de 5 de desembre; o qualsevol norma que el substitueixi.
3. Cobertura mínima: Un equip bàsic de valoració i d'orientació de la discapacitat i quatre tècnics valoradors de la dependència per cada 200.000 habitants, o per illa en el cas de les illes de menys de 200.000 habitants. L'equip bàsic està format per un professional del treball social, un professional sanitari i un professional de la psicologia. El personal tècnic de valoració de la dependència ha de tenir la formació mínima de grau o equivalent en les àrees de coneixement social i de salut.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec han de permetre l'atenció a la pròpia illa i, per tant, el servei ha d'evitar que les persones usuàries es desplacin entre illes per ser ateses.
5. Competència: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
6. Finançament: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 27

Servei de valoració d'atenció primerenca

1. Definició: es tracta d'un servei que té com objectiu donar resposta, al més aviat possible, a les necessitats transitòries o permanents que presenten els infants amb trastorns en el desenvolupament motriu, sensorial o cognitiu. El servei es dedica a coordinar la intervenció, la planificació, l'organització, la valoració, l'avaluació i el seguiment de les actuacions d'intervenció dels infants de 0 a 6 anys.
2. Equipament de referència: unitat de diagnòstic infantil i atenció primerenca (d'ara endavant, UDIAP).
3. Cobertura mínima: Un equip per cada 200.000 habitants, o per illa en el cas de les illes de menys de 200.000 habitants. Cada equip ha d'estar format, com a mínim, per un facultatiu de cada una d'aquestes àrees:
 - a) Cognitiva i psicològica
 - b) Comunicativa habilitadora i rehabilitadora del llenguatge
 - c) Motriu funcional habilitadora i rehabilitadora

d) Social i comunitària.

4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec han de permetre l'atenció a la pròpia illa i, per tant, el servei ha d'evitar que les persones usuàries es desplacin entre illes per ser ateses.
5. Competència: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
6. Finançament: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 28

Servei de desenvolupament infantil i atenció primerenca

1. Definició: es tracta d'un recurs específic per a la prestació d'atenció terapèutica interdisciplinària als infants amb trastorns en el desenvolupament motriu, sensorial o cognitiu i a la seva família, prèvia valoració del servei de valoració d'atenció primerenca.
2. Equipament de referència: servei de desenvolupament infantil i atenció primerenca (d'ara endavant, SEDIAP).
3. Cobertura mínima: s'ha de garantir que a cada illa s'atenguin tots els infants valorats per l'UDIAP com a susceptibles de rebre algun tipus d'atenció pel SEDIAP. Addicionalment, es considera que la cobertura mínima del SEDIAP és de 7 menors atesos per cada 100 menors de 6 anys.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec han de permetre l'atenció a la pròpia illa i, per tant, el servei ha d'evitar que les persones usuàries es desplacin entre illes per ser ateses.
5. Competència: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
6. Finançament: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 29

Servei d'estades diürnes per a persones amb diagnòstic de salut mental greu

1. Definició: Es tracta d'un servei que d'atenció diürna que dóna suport a les persones amb trastorn mental greu que necessiten organització, supervisió i assistència en la realització de les activitats de la vida diària, i també suport en el procés d'adquisició i desenvolupament d'habilitats bàsiques i adaptatives personals, socials i prelaborals, perquè puguin assolir, dins les possibilitats de cada persona usuària, la màxima autonomia possible.
2. Equipament de referència: Serveis ocupacionals per a persones amb diagnòstic de salut mental greu
3. Cobertura mínima: 3 places per cada 10.000 persones.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec han de permetre l'atenció a la pròpia illa i, per tant, el servei ha d'evitar que les persones usuàries es desplacin entre illes per ser ateses.
5. Competència: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

6. Finançament: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 30

Servei d'acompanyament per a persones amb diagnòstic de salut mental greu

1. Definició: es tracta d'un servei que du a terme la valoració, orientació i suport a l'atenció per a la integració de les persones amb diagnòstic de trastorn mental greu en els diferents àmbits de la vida social, per facilitar l'accés als recursos comunitaris i l'ús, mitjançant el desenvolupament coordinat entre serveis socials i altres sistemes, d'actuacions de promoció de condicions de vida saludables i vinculades a programes específics d'inserció i de rehabilitació.
2. Equipament de referència: els serveis d'acompanyament poden actuar amb grups o de manera individual en equipaments que compleixin les condicions de seguretat, higiene i accessibilitat que estableixen les normes vigents (centres de salut, de serveis socials o socioculturals) i també en el domicili.
3. Cobertura mínima: 3 places per cada 10.000 persones.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec han permetre l'atenció a la pròpia illa i, per tant, el servei ha d'evitar que les persones usuàries es desplacin entre illes per ser ateses.
5. Competència: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
6. Finançament: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 31

Servei de suport a la vida autònoma per a persones amb diagnòstic de salut mental greu

1. Definició: es tracta d'un tipus de servei que té com a objectiu procurar la millora de la qualitat de vida i desenvolupament a la pròpia llar, la integració social dins l'entorn comunitari i fomentar l'autonomia i independència de les persones amb diagnòstic de salut mental greu. Es pot concretar en un suport de caràcter educatiu i comunitari que ofereix orientació, en l'atenció al domicili amb suports tècnics especialitzats i de cobertura de les seves necessitats bàsiques (despeses de la llar, alimentació, etc.) o en l'habitatge supervisat com a recurs substitutiu de la llar pròpia o familiar.
2. Equipament de referència: els serveis de suport a la vida autònoma poden actuar amb grups o de manera individual en equipaments que compleixin les condicions de seguretat, higiene i accessibilitat que estableixen les normes vigents (centres de salut, de serveis socials o socioculturals) i també en el domicili.
3. Cobertura mínima: 4 places per cada 10.000 persones
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec han permetre l'atenció a la pròpia illa i, per tant, el servei ha d'evitar que les persones usuàries es desplacin entre illes per ser ateses.

5. Competència: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
6. Finançament: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 32

Servei d'integració a la comunitat de persones afectades per addiccions

1. Definició: es tracta d'un servei d'integració social per a persones afectades per un problema d'addicció i que requereixen de suport socioeducatiu per reprendre la seva vida.
2. Equipament de referència: es definirà a les normes corresponents.
3. Cobertura mínima: 2,50 places per cada 10.000 habitants.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec han permetre l'atenció a la pròpia illa i, per tant, el servei ha d'evitar que les persones usuàries es desplacin entre illes per ser ateses.
5. Competència: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
6. Finançament: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 33

Servei de suport a les persones adultes en l'exercici de la seva capacitat jurídica

1. Definició: es tracta d'un servei que desenvolupa les funcions tutelars designades judicialment en els casos en què no hi ha familiars idonis per a desenvolupar aquesta funció. Es regula en el capítol IX del Codi civil i en el Decret 6/2016, de 5 de febrer, pel qual es regulen els principis generals que han de regir el funcionament de les entitats tutelars de les persones adultes incapacitades judicialment.
2. Equipament de referència: es definirà a les normes corresponents.
3. Cobertura mínima: garantida per la sentència judicial o la resolució corresponent.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec han de permetre l'atenció a la pròpia illa i, per tant, el servei ha d'evitar que les persones usuàries es desplacin entre illes per ser ateses.
5. Competència: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
6. Finançament: Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 34

Serveis d'acolliment temporal

1. Definició: es tracta d'un servei que, de manera temporal, ofereix allotjament, serveis d'higiene personal i manutenció bàsica a persones en situació de necessitat.
2. Equipament de referència: qualsevol tipus d'equipament autoritzat com a allotjament temporal per l'entitat corresponent en matèria de serveis socials.

3. Cobertura mínima: 2,50 places per cada 10.000 habitants.
4. Naturalesa: les situacions de què es fa càrrec han de permetre l'atenció a la pròpia illa i, per tant, el servei ha d'evitar que les persones usuàries es desplacin entre illes per ser ateses.
5. Competència: consells insulars.
6. Finançament: consells insulars.

TÍTOL IV

LES ZONES D'ATENCIÓ PREFERENT

Article 35

Concepte de zona d'atenció preferent

S'entén per zona d'atenció preferent la unitat territorial inferior a la zona bàsica en la qual es concentra, en termes relatius, més població en situació de vulnerabilitat social. La definició territorial de l'atenció preferent es fixa arran de l'existència de condicions socials que dificulten l'autonomia i la integració relacional de la població que hi resideix.

Article 36

Límits de les zones d'atenció preferent

1. Les zones d'atenció preferent poden situar-se dins del territori d'un únic municipi o incloure parts de diversos municipis, sempre que hi hagi continuïtat territorial.
2. Les zones d'atenció preferent no poden tenir una durada superior a quatre anys, llevat que l'òrgan que les declari n'acordi una pròrroga motivada, prèvia nova sol·licitud de les administracions afectades, abans que s'esgoti el termini inicial. Aquesta pròrroga en cap cas podrà tenir una durada major al temps concedit inicialment.

Article 37

Iniciativa i presentació de la sol·licitud

1. La iniciativa de sol·licitud de declaració de zona d'atenció preferent correspon als ajuntaments afectats, els quals han de sol·licitar al consell insular corresponent el suport tècnic i econòmic.
2. El consell insular respectiu ha d'avaluar la sol·licitud i, en cas d'informar-ne positivament, adjuntar-hi el compromís de cofinançament. En cas de no obtenir el suport i el compromís de cofinançament del consell insular, els ajuntaments podran seguir endavant amb el procediment, acceptant que hauran d'assumir a parts iguals, juntament amb el Govern Balear, la part corresponent del finançament.

3. Els ajuntaments afectats han de presentar les sol·licituds a la Conselleria competent en matèria de serveis socials, amb tota la documentació referida en aquest títol, dins del termini de l'1 de gener al 31 de març de cada any.

Article 38

Avaluació de les sol·licituds

La Conselleria competent en matèria de serveis socials ha d'avaluar les sol·licituds d'acord amb aquests criteris principals:

- a) L'eficiència econòmica i social de l'oportunitat de la intervenció
- b) La mobilització de recursos d'altres conselleries, l'Administració general de l'Estat i/o el sector privat
- c) La disponibilitat pressupostària
- d) El pronòstic de la intervenció.

Article 39

Declaració de zona d'atenció preferent

1. Fins al 30 de setembre de cada any, el Govern de les Illes Balears pot acordar i fer públiques les declaracions de zones d'atenció preferent de serveis socials per a iniciar-se l'1 de gener següent, a proposta de la Conselleria competent en matèria de serveis socials.
2. Si escau, l'Acord del Consell de Govern ha de modificar el Pla de finançament dels serveis socials comunitaris vigent per a incloure-hi els fons necessaris.

Article 40

Justificació i seguiment

1. Abans del 30 de setembre de cada any d'intervenció i al marge de les obligacions de justificació que s'incloguin al pla de finançament esmentat, els ajuntaments afectats han de presentar un informe de seguiment tècnic i econòmic de la intervenció que duen a terme, i que doni compte de l'avanç del projecte a la resta d'administracions implicades.
2. El finançament acordat està subjecte a la presentació de l'informe i a la valoració positiva del compliment de les actuacions previstes. La valoració s'ha de realitzar de forma conjunta per les altres administracions i entitats implicades.

Article 41

Obligacions d'informar i publicitat

En l'Acord de declaració, el Govern de les Illes Balears ha d'establir les obligacions d'informació i publicitat de les intervencions que es realitzin a la zona d'atenció preferent.

Article 42

Documentació per la declaració de zones d'atenció preferent

1. A més dels compromisos de cofinançament tant dels ajuntaments afectats com del consell insular respectiu, la declaració de zona d'atenció preferent requereix dos documents tècnics: l'informe de diagnòstic de la zona i la proposta d'intervenció a la zona.
2. L'informe de diagnòstic ha d'incloure, com a mínim, informació de les variables següents:
 - a) Característiques sociodemogràfiques de la població
 - b) Activitat econòmica a la zona
 - c) Activitat econòmica de la població resident
 - d) Necessitats socials de la població
 - e) Salut de la població
 - f) Educació i nivell d'estudis de la població
 - g) Característiques de l'habitatge
 - h) Dotacions d'infraestructura de serveis
 - i) Dotacions d'equipaments de serveis públics
 - j) Serveis existents a la zona
 - k) Entitats existents a la zona
 - l) Grau de seguretat i conflictivitat de la zona.
3. La proposta d'intervenció de serveis socials ha de venir acompanyada, en funció de la diagnosi feta, d'una proposta d'intervenció integral a la zona.
4. Les propostes d'intervenció, han d'incloure, necessàriament, una anàlisi de l'impacte previst a l'àmbit social i de gènere, econòmic i ambiental en la població i l'entorn.

Article 43

Finançament de les intervencions de serveis socials per a les zones d'atenció preferent

1. Totes les administracions públiques implicades s'han de fer càrrec, a parts iguals, del finançament de la intervenció de serveis socials. En general, es tracta del Govern de les Illes Balears, a través de la Conselleria competent en la matèria, el consell insular respectiu i l'ajuntament o ajuntaments afectats i que promouen la sol·licitud. Aquesta distribució en el finançament es pot modificar en l'acord del Consell de Govern que declari la zona d'atenció preferent, previ acord entre les administracions afectades.
2. Tant l'aportació econòmica de la Conselleria competent en matèria de serveis socials com la dels consells insulars es pot incloure en el Pla de finançament dels serveis socials comunitaris, o l'instrument equivalent de col·laboració

interadministrativa, durant els anys de vigència de la declaració de zona d'atenció preferent.

3. La proposta d'intervenció pot rebre finançament provinent d'altres administracions públiques, conselleries, com també finançament privat. En tal cas, es redueixen de forma proporcional les aportacions de les administracions indicades al punt 1.

4. En el cas d'incompliment de les obligacions de cofinançament per alguna administració implicada, la Conferència Sectorial pot recomanar suspendre les intervencions, amb independència de l'estat d'execució.

TÍTOL V

FUNCIONAMENT EN XARXA I ATENCIÓ CENTRADA EN LA PERSONA

Article 44

Sistema articulat

1. Els serveis socials a les Illes Balears són un sistema de serveis a la població articulat des de l'exercici de les competències municipals, insulars i autonòmiques.
2. El sistema d'informació, juntament amb la figura del professional de referència, és la garantia d'articulació dels serveis socials que ha de permetre l'atenció de qualitat a la ciutadania, com també la gestió eficient dels recursos de les administracions.
3. En tota situació, una persona atesa pels serveis socials ha de tenir un professional de referència.

Article 45

Professional de referència

1. Tot el que disposa l'article 11 del Decret 48/2011, relatiu al professional de referència als serveis socials comunitaris, es fa extensiu a la resta de serveis socials del sistema.
2. En els serveis de centre de dia i serveis residencials de qualsevol tipus, el professional de referència ha de ser un professional dels equips tècnics d'aquests serveis
3. A la resta de casos, el professional de referència ha de ser el professional dels serveis socials comunitaris bàsics, exceptuant les situacions en què alguna llei sectorial disposi altra cosa.

Article 46

Sistema d'informació

1. En compliment de l'article 49.5 de la Llei 4/2009, l'Administració autonòmica ha de garantir l'existència i coordinar un sistema d'informació social comú, compartit

- i compartible. Aquesta obligació es pot complir, entre d'altres, amb la posada a disposició de totes les administracions implicades d'una aplicació informàtica adequada, actualitzada i interoperable.
2. Els sistemes d'informació han de garantir la connectivitat entre tots els serveis socials de les illes i tendir a l'intercanvi d'informació amb la resta de serveis de protecció social.
 3. Els sistemes d'informació han de donar resposta a les necessitats de gestió dels serveis i a les necessitats d'informació per a la planificació i l'avaluació dels serveis, i han de complir la legislació vigent relativa a la protecció de dades de caràcter personal, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.
 4. La finalitat dels sistemes d'informació és augmentar l'eficiència en la gestió de les històries socials i del registre d'activitats, tot optimitzant els recursos humans disponibles i facilitar la coordinació dels professionals i els nivells d'atenció de la xarxa pública de serveis socials.
 5. El conjunt d'administracions competents en matèria de serveis socials ha de treballar coordinadament per a l'ús i l'extensió de la història social i del registre d'activitats.
 6. El sistema d'informació de serveis socials comunitaris bàsics, regulat per l'article 19 del Decret 48/2011, pel qual es regulen els principis generals i les directrius de coordinació dels serveis socials comunitaris bàsics, forma part del sistema d'informació dels serveis socials.
 7. El Govern de les Illes Balears ha de coordinar el procés, en el marc de la Conferència Sectorial de Serveis Socials, per establir els mínims comuns d'informació que s'han de compartir des dels serveis socials, per donar resposta a les necessitats de gestió dels serveis i a les necessitats d'informació per la planificació i a l'avaluació dels serveis, així com el format i els terminis.
 8. Cada administració competent ha de recollir la informació acordada en el marc de la Conferència Sectorial i l'ha posar a disposició de la Conselleria d'Afers Socials i Esports en els formats i els terminis que s'estableixin en aquest marc. En el cas dels serveis socials comunitaris, els consells insulars han de recollir la informació necessària de les administracions que gestionen els serveis socials a les zones, i l'han de proporcionar a la Conselleria d'Afers Socials amb la periodicitat que es marqui a la Conferència Sectorial, i que com a mínim haurà de ser anual.
 9. La informació recollida pels sistemes d'informació i compartida amb la Conselleria d'Afers Socials ha d'estar desglossada per sexe i ha de permetre identificar, com a mínim, tot el següent:
 - a) Les persones usuàries i beneficiàries i les seves característiques sociodemogràfiques
 - b) Els serveis, els equipaments i les places, a més de la ubicació
 - c) El personal professional de referència de les persones usuàries
 - d) Les demandes de cada persona usuària

- e) La valoració de les necessitats de cada persona usuària pel personal professional
- f) Les intervencions realitzades i els recursos destinats a cada persona usuària
- g) El resultat dels processos seguits per les persones usuàries
- h) La intervenció comunitària.

10. Els productes que es deriven del processament de la informació s'han d'integrar en el Pla d'estadística de les Illes Balears en forma d'operació estadística.

11. Mitjançant un acord de la Conferència Sectorial de Serveis Socials, prevista en l'article 47 de la Llei 4/2009, s'han de formular les millores en el sistema d'informació dels serveis socials.

Article 47

Atenció centrada en la persona

1. El sistema de serveis socials de les Illes Balears s'articula entorn al model d'atenció integral centrada en la persona, i per tant es dirigeix a la consecució de millores en tots els àmbits de la qualitat de vida i el benestar de la persona, des del respecte a la seva dignitat, drets i interessos i preferències.

2. L'articulació del model d'atenció centrada en la persona, es fonament en la coordinació dels diferents serveis que atenen a les persones, i de manera prioritària amb els serveis sanitaris, amb salut pública, amb Educació i Treball.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera

Denominacions

Totes les denominacions d'òrgans, càrrecs, professions i funcions que en aquest Decret apareixen en gènere masculí s'han d'entendre referides al masculí o al femení segons el sexe del titular o de la persona de qui es tracti.

Disposició addicional segona

Principis generals, normes complementàries i competències exclusives de la Comunitat Autònoma

1. Tenen caràcter de principis generals, a l'empara de l'article 58.3 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer, amb l'objecte de garantir la igualtat de condicions bàsiques i de seguretat

jurídica en la prestació dels serveis socials a les Illes Balears, sens perjudici de la competència reglamentària pròpia dels consells insulars en la matèria, els articles i títols següents:

- L'article 4
- L'article 6
- L'article 7
- L'article 8
- L'article 9
- L'article 10
- L'article 11
- L'article 12
- El títol III
- El títol IV
- El títol V

2. Tenen caràcter de norma complementària, a l'empara de l'article 72.2 de l'Estatut d'autonomia en relació amb l'article 47.7 de la Llei 4/2009, l'article 13, i la disposició transitòria primera.

3. La resta del Decret es dicta en virtut de les competències exclusives de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, d'acord amb l'article 30.15 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei Orgànica 1/2007, de 28 de febrer.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera

Terminis d'entrada en vigor de les definicions de les unitats territorials

1. La definició territorial de les zones bàsiques, competència dels municipis, s'ha de realitzar d'acord amb l'article 5 i en el termini de 24 mesos des de l'aprovació d'aquest Decret. En el cas que aquest termini no es compleixi, els consells insulars respectius o el Govern de les Illes Balears poden definir les zones bàsiques que escaiguin en els plans estratègics respectius, d'acord amb l'article 39.2 de la Llei 4/2009. Aquesta definició subsidiària té caràcter provisional i desplaçable fins que els municipis n'aprovin la corresponent.

2. La definició territorial de les àrees corresponents als municipis majors de 100.000 habitants, d'acord amb l'article 10.3, s'ha de realitzar en el termini de 24 mesos des de l'aprovació d'aquest Decret.

3. En el moment que tots els municipis i consells insulars hagin publicat la definició de les zones bàsiques i les àrees en els seus plans estratègics, la Conselleria competent en matèria de serveis socials ha de modificar el seu pla estratègic per actualitzar el mapa amb les noves unitats territorials.

Disposició transitòria segona

Terminis d'entrada en vigor de la provisió mínima de serveis socials per unitats territorials

1. Tot el que es recull al títol III ha d'estar íntegrament en funcionament a data d'1 de gener de 2031.

Disposició transitòria tercera

Situacions existents en el moment d'aprovació del Decret

1. L'administració pública responsable dels serveis i recursos existents —o en fase de construcció o constitució— en el moment d'aprovació d'aquest Decret, i que s'indiquen a continuació, en conservarà la titularitat, tant si són de gestió directa com indirecta, malgrat no s'ajustin al que estableix l'article 14. En qualsevol cas, es poden establir acords, convenis i/o altres formes de cooperació interadministrativa per tal d'adaptar tal realitat al que defineix aquest Reglament.

2. En concret, aquest punt s'aplica a:

- a) Els serveis residencials que, en el moment d'aprovació d'aquest Decret, siguin de titularitat municipal.
- b) Els serveis residencials que, en el moment d'aprovació d'aquest Decret, siguin de titularitat d'un consell insular.
- c) Els centres d'estades diürnes que, en moment d'aprovació d'aquest Decret, siguin de titularitat d'un consell insular.

3. L'existència d'aquests serveis i recursos no redueix ni elimina les obligacions respectives de cada administració pública, d'acord amb el que estableix aquest Decret.

4. En el cas que una administració vulgui deixar de prestar un servei d'aquest tipus, es requereix d'un període previ d'avaluació entre les administracions implicades i la inclusió preceptiva de la nova organització i prestació en els plans estratègics respectius, prèvia informació a la Conferència Sectorial.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Disposició derogatòria única

Normes que es deroguen

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a aquest Decret, el contradiguin o en siguin incompatibles i, en especial:

- a) Es deroguen totes les disposicions del Decret 48/2011 que facin referència a les zones d'atenció preferent, les quals es regularan segons el que s'estableix a aquesta norma. En concret, es deroguen íntegrament l'article 12 i l'apartat cinquè de l'article 13.
- b) Es deroga l'Annex del Decret 48/2011, referit a les variables del sistema d'informació.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera Habilitacions competencials

1. Aquest Decret es dicta d'acord amb la disposició final dissetena de la Llei 4/2009, que faculta el Govern de les Illes Balears per dictar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per desplegar i aplicar aquesta llei, dins el marc competencial que estableix l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Disposició final segona

Modificació del Decret 48/2011, de 13 de maig, pel qual es regulen els principis generals i les directrius de coordinació dels serveis socials comunitaris bàsics

Es modifica el punt 10.5 del Decret 48/2011, que ha de quedar amb la redacció següent:

5. Els criteris per fixar les ràtios en cada territori i la ràtio mitjana que s'ha d'utilitzar per calcular el finançament interinstitucional s'han d'acordar en la Conferència Sectorial de Serveis socials. En tot cas, el Govern de les Illes Balears només cofinança les despeses corresponents als períodes en què efectivament s'han executat i que respecten les ràtios mínimes establertes, sense perjudici dels acords de la Conferència Sectorial en relació amb els mecanismes correctors necessaris, com un possible llinard d'incompliment admès, entre d'altres.

Disposició final tercera Entrada en vigor

G
O
I
B
/

Aquest Decret entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, sense perjudici del que estableixen les disposicions transitòries.